

เทศน์เช้า วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมๆ นะ ธรรมนี้เหนือโลก เหนือโลกธาตุใจ เหนือตั้งแต่พรหมลงมา เหนือมนุษย์ เหนือสัตว์นรก ธรรมนี้เหนือหมด ถ้าธรรมไม่เหนือหมด ไม่ทำให้จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

เพราะเราทำสิ่งใดก็แล้วแต่เราหวังบุญหวังกุศล หวังคุณงามความดี โลกนี้มีทั้งดีและชั่ว สิ่งที่ทำคุณงามความดีมันก็ให้ผลเป็นคุณงามความดี สิ่งชั่วมันก็ให้ผลเป็นความชั่ว

แต่สิ่งที่สั่งธรรม สั่งธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อริยสัจ สั่งจะความจริงงานชอบ เพียรชอบ ระลึกชอบ สมาธิชอบ ปัญญาชอบ

ปัญญาชอบกับปัญญาที่หาकिनอยู่ในโลกนี้เป็นปัญญาเดียวกันหรือไม่

ปัญญาที่เขาหาकिनกันอยู่ในโลกนี้ ปัญญาอย่างนี้เป็นวิชาชีพ เป็นอาชีพ แล้วอาชีพนี้ถ้าคนที่สุจริต คนที่มีคุณธรรม อาชีพนั้นจะสร้างผลประโยชน์กับเขาด้วย สร้างผลประโยชน์กับโลกด้วย แล้วสร้างผลประโยชน์กับเขาด้วย เพราะเขาทำด้วยธรรมาภิบาล เขาทำด้วยคุณงามความดีของเขา เขาจะมีบารมีของเขา สังคมได้พึ่งพาอาศัยเขา

ถ้าความคิดของเขาชั่ว เขาหาแต่ผลประโยชน์ของเขา เขาเบียดเบียนคนอื่น เขาทำร้ายแต่คนอื่นเพื่อประโยชน์ของเขา เขาทำแล้วเขาได้ผลประโยชน์ประสบความสำเร็จในอาชีพของเขา แต่เขาได้บาป ได้การเบียดเบียน ได้บาปอันนั้นตกนรกอเวจีในใจของเขา นี่ปัญญาทางโลกใจ

แต่ถ้าปัญญาทางธรรมๆ ละ ปัญญาทางธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือปัญญารอบรู้ในกองสังขาร

คนเราเกิดมามีกายกับใจๆ ความรู้สึกนึกคิด ร่างกายก็ธาตุ ๔ ใจ หัวใจ หัวใจเป็นชั้น ๕ ใจ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ๕ แต่ถ้าปัญญาในพระพุทธศาสนาคือปัญญารอบรู้ใน

กองสังขาร สังขาร ความคิด ความปรุง ความแต่ง ความคิดดี คิดชั่ว คิดร้าย คิดต่างๆ ปัญญาใน
พระพุทธานุภาพคือมันรอบรู้ในกองสังขาร รอบรู้ในความคิดของตน ถ้ารอบรู้ในความคิดของตน
มันก็แค่ทำสมาธิเท่านี้แหละ เพราะอะไร

เพราะปัญญามันเกิดโดยธรรมชาติของมัน เกิดดับๆ ไซ้ใหม่ แต่มันยังไม่เกิดสัจจะความ
จริง ไม่เกิดอริยสัจไซ้ใหม่ ถ้ามันเกิดอริยสัจ พระพุทธานุภาพ ศาสนาสอนที่นี้ไง

ฉะนั้น เราเกิดเป็นมนุษย์นะ เราเกิดเป็นมนุษย์นะ คนเราจะผู้ชายจะหล่อเหลาขนาดไหน
ก็แล้วแต่ ผู้หญิงเกิดมาจะสวยงามขนาดไหนก็แล้วแต่ อันนี้เกิดมาโดยอริยทรัพย์ เกิดมาโดย
อริยทรัพย์

แต่ถ้าสวยหล่อขนาดไหนก็แล้วแต่ สวยงามขนาดไหนก็แล้วแต่ แต่หัวใจเขาบกพร่องละ

เราสร้างเนื้อสร้างตัวมา เราอุตส่าห์เก็บหอมรอมริบมา เราเก็บไว้สร้างบ้านสร้างเรือนมา
ไปอยู่บ้านเรือนใกล้ใครนะ ให้มันจุดไฟเผาหมดเลย มันจุดไฟเผาบ้านมันนะ มันก็ลามมาบ้าน
เราด้วย

เห็นไหม เราอุตส่าห์เก็บหอมรอมริบมา เราหาของเรามาสะสมไว้นะ กว่าจะมาเป็นทรัพย์
สมบัติของเรานะ ไปอยู่ข้างบ้านข้างเรือนที่หัวใจที่มันเห็นแก่ตัว หัวใจที่มันทำร้ายตัวมันเอง
มันทำร้ายตัวมันเองแล้วมันยังลุกลามมาถึงบ้านเรือนของเราด้วย เราได้ผลกระทบด้วย นี่คือ
ปัญหาสังคม

สังคมคือสภาพธรรมๆ สภาพธรรมคือสังคมที่มันเกิดร่วมกันมา ความเกิดร่วมกันมา ที่
เราเกิดร่วม เห็นไหม

ฉะนั้น เวลาเราเกิดร่วมกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเกิดร่วมองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า นี่สหชาติๆ ใครเกิดร่วมได้บุญมหาศาล ใครเกิดร่วมนี้มีโอกาส

เหมือนเรา เราเจ็บไข้ได้ป่วยถ้ามีรักษา เราก็มีโอกาสได้รักษาหาย ถ้าเราเจ็บไข้ได้ป่วย
ไม่มีรักษา ไม่มีรักษา ต้องรักษาตามอาการนั้น แล้วก็รอวันเป็นหรือตายเท่านั้น

นี่ก็เหมือนกัน เราเกิดร่วมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราได้เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ฟังธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้มีตัวอย่างแบบอย่างประพฤติปฏิบัติไว้

แล้วในสมัยพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาพูดนะ เป็นคติสอนใจเรามาตลอด “ภิกษุทั้งหลาย ถ้าพวกเธอโดนโลกธรรม ๘ เบียดเบียน เธออย่าน้อยใจไปเลย เธอให้ดูเราเป็นแบบอย่าง”

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดนโลกธรรม ๘ รุนแรงมาก ลัทธิพวกพราหมณ์พวกเดียรถีย์นิครนถ์ต่างรวมหัวกันโจมตีกลั่นแกล้งทำร้ายทั้งสิ้น เพราะอะไร เพราะศาสนาเขาดีอย่างไร เพราะศาสนาเขาไม่มีคุณภาพพอใจ เพราะความรู้ของเขาสู้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้

แล้วคิดดูสิ ธุรกิจของเขา เวลาธุรกิจแข่งขันกัน เขาต้องทำลายธุรกิจฝั่งตรงข้ามใช่ไหม นี่ก็เหมือนกัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเผยแผ่ธรรมๆ ทั้งๆ ที่ท่านมีฤทธิ์มีเดชนะ ถ้าแบบทางโลกนะ อนาคตสงฆ์ญาณ หยั่งรู้ในหัวใจของเขา คิดอย่างไรหมดนะ แล้วมีอภิญาเวลาแสดงยมกปาฏิหาริย์ ให้ไฟออกทางหู ให้ไฟออกจุมูกข้างหนึ่ง ให้น้ำออกข้างหนึ่ง

ถ้าให้ไฟออกข้างหนึ่ง ให้ไฟเผาพวกเขาได้ไหม ให้ไฟทำลายใจพวกเดียรถีย์นิครนถ์ตายหมดทั้งโลกเลยได้ไหม ได้ ทำได้ทั้งนั้นนะ แต่ท่านไม่ทำ ปล่อยให้มันจบจ้วง ปล่อยให้มันทำลาย ปล่อยให้มันโจมตี ปล่อยทั้งนั้นนะ เพราะมันเป็นกรรมของสัตว์

นี่ไง เวลาเราเกิดมาจะสวຍหล่อขนาดไหนก็แล้วแต่ นี่เป็นเรื่องของร่างกายนะ ถ้าเรื่องของจิตใจๆ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเข้ามาที่นี้ไง สอนเข้ามาในหัวใจของเรา ถ้าสอนเข้ามาในหัวใจของเรา หัวใจของมันอยู่ที่ไหน

นี่ก็เหมือนกัน ทำบุญกุศลขึ้นมาเกือบเป็นเกือบตายกระเสือกกระสนกันมาไง ความกระเสือกกระสนกันมาก็ต่อสู้กับกิเลสไว้

กิเลสบอกว่า “อู้อู้อู! เวลาไม่มี อู้อู้อู! บ้านเรามีความจำเป็น อู้อู้อู! ในบ้านเรามีของที่รับผิดชอบเยอะแยะไปหมดเลย จะเอาเวลาที่ไหนไปทำข้างนอก” นี่มันบีบคั้นมา เห็นไหม

ขนาดเรามาทำบุญกุศลมันยังต้องต่อสู้กับกิเลสตัณหาความทะยานอยาก หาเวลาเวลาของเรา มา แล้วเวลาทำแล้วนะ “ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ” ทำบุญแล้วก็อยากได้สมความปรารถนา

ความสมปรารถนานั้นมันเป็นบารมีสิบทัศนะ บารมีสิบทัศขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรารถนาอะไร อธิษฐานบารมี อธิษฐานบารมี ทานบารมี ศีลบารมี บารมีสิบทัศขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย สร้างสมบุญญาบารมีสิบทัศนี้ให้เต็ม ถ้าเต็มขึ้นมาแล้ว เวลาเต็มแล้วจะมารอตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ไอ้พวกเราพวกซี้กกลาก ซี้กลากมันขึ้นหมดนะ ที่ไหนจะเกาะ ไอ้พวกซี้กกลาก ไอ้พวกเรา มันพวกซี้กกลาก คุณงามความดีของเราก็ไม่มี ทำสิ่งใดเราก็ได้มาน้อย

เราได้มีบุญกุศลมาเหมือนกันเราถึงได้สร้างบุญกุศลมาได้เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงสิ้นสุดแห่งทุกข์ ความสิ้นสุดแห่งทุกข์ วิมุติสุขๆ

ความสุขของเรา เราก็มีความสุขจากสิ่งใดที่เราได้ประสบได้พบเห็นเป็นความสุขของเรา เราก็ปรารถนา สิ่งนั้นคือความสุขของเรา คือบุญกุศลของเรา เราก็ปรารถนาสิ่งนั้นๆ ไร ทำบุญๆ แล้วก็ปรารถนาในใจของตนไ้

ถ้าใจของตนนะ ใอันมันของหยาบๆ ใของหยาบๆ แก้วแหวนเงินทองขึ้นมาทุกคนก็ปรารถนา เวลาคนที่ปรารถนาได้แก้วแหวนเงินทองขึ้นมาขนาดไหนเขาก็ไม่มีความสุขจริง

เขาปรารถนาความสุขไ้ ปรารถนาความสุขไ้ เห็นแก้วแหวนเงินทองก็มีความสุขไ้ ก็แสวงหามาเต็มบ้านเต็มเมืองล้นบ้านเลยนะ มันก็ยังนอนทุกข์อยู่บนกองเงินกองทองอยู่นั่นไ้ มันก็ไม่มีความสุขจริงขึ้นมาตามที่มันปรารถนา

แต่เราก็ปรารถนาอย่างนั้น เพราะเราบอก “ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ”
ไ

แต่ถ้าคนมีอำนาจวาสนาขึ้นมา พังธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คีล
สมาธิ ปัญญา ถ้ามีศีล สมาธิ ปัญญา ความสุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

แล้วจิตของเราที่มันดิ้นรนขึ้นมาก็แสวงหาเพื่อเป็นความสุขๆ ไง ถ้าหาความสุขขึ้นมาก็
ตะครุบเงา ไม่มีสิ่งใดสมความปรารถนาไ

ถ้ามันมีศีลขึ้นมาเป็นความปกติของใจไง พอใจมันปล่อยวางของมัน ใจเป็นอิสระขึ้นมา
ไง แก้วแหวนเงินทองที่หามาจะว่าเป็นความสุขๆ มันก็กองอยู่นั่นไง เวลาความสุขๆ อ้อ!
ความสุขมันเกิดจากจิตของเราเอง ความสุขของเราเองที่เราแสวงหา เรามีสติปัญญาของเรา
เห็นไหม ถ้ามีสติปัญญาของเรา อ้อ! ความสุขไม่ใช่ส่งออกไปอยู่ที่เงินที่ทอง

จิตนี้ส่งออกนะ โฮโฮ! แล้วเป็นทุกข์มาก มันแบกหามไง มันจะเพิ่มขึ้นเท่าไร มันจะลดลง
เท่าไรนะ อู๊ย! มันเม่งคอยค่านวนเลยนะ เงินมันไม่เดือดร้อนนะ แต่ใจมันเดือดร้อนมากเลย

แต่พอเวลามันมีสติปัญญาเท่าทันใจของตนนะ เออ! เงินทองมันก็กองอยู่นั่นนะ เออ!
มันก็อยู่ของมึงนะ ภูก็อยู่ของกู เออ! กูไม่ไปแบกรับมึง ความสุขเกิดหรือยัง นี่ถ้าเราไปทำบุญ
กุศลไ

“ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ”

เราทำบุญ ได้บุญอะไรละ บุญที่มันฟุ้งซ่าน บุญที่มันเป็นธาตุ บุญที่มันไปแบกรับไว้
แล้วต้องการให้สมความปรารถนาอย่างนั้นใช่หรือไม่ มันใช่อย่างนั้นมันเป็นบุญหยาบๆ มัน
หยาบๆ ตรงไหน

หยาบๆ ตรงที่ว่า เราก็ยังทำได้ คนอื่นเขาไม่เคยทำนะ คนที่ไม่เคยทำเขาก็ไม่เคยได้
ใกล้ชิด เขาไม่เคยเสียสละเขาก็ไม่มีสิ่งใดเลย คนที่เสียสละแล้วเขามีทานของเขา ทานนั้นเป็น
ทิพย์สมบัติ ทิพย์สมบัติเพราะอะไร

ทิพย์สมบัติ ถ้าเขาจะรู้หรือไม่รู้ก็แล้วแต่ เขาตายไป สิ่งที่เขาทำนั้นก็บุญกุศลของเขา มันจะติดหัวใจนี้ไป พอตัดหัวใจนี้ไป บุญกุศลนี้มันไปคัดเลือก พันธุกรรมของจิต จิตที่มันได้ตัด แต่ง พันธุกรรมของมันมามันก็จะมีอำนาจวาสนาของมัน ถ้ามีอำนาจวาสนาของมัน ดูการกระทำที่เราทำกันอยู่นี้ไฉ

แต่ในปัจจุบันนี้เราตัดแต่งด้วยศีล ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา ถ้าสติเราเท่าทันขึ้นมา มันจะสวามันจะหล่อขนาดไหนมันเรื่องของมัน

แต่ถ้าหัวใจมันสงบเข้ามา นี่ไง สัมมาสมาธิไม่มีหญิงไม่มีชาย ไม่มีเราไม่มีเขา ไม่เป็นของผู้ใด ๆ ทั้งสิ้น เป็นขึ้นมาได้ด้วยสติด้วยปัญญาของตน ด้วยสติ ด้วยการควบคุมหายใจเข้า นึกพุท หายใจออกนึกโอ มันเป็นสากล

มันเป็นลัทธิศาสนาทุกลัทธิสอนทำสมาธิๆ แต่การสอนทำสมาธิของเขาด้วยมิจฉาทิฎฐิ ด้วยความเห็นผิด สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี พอจิตมันสงบเข้ามามันก็ว่านั่นคือเป้าหมาย คือผลของเขา ผลของเขา เห็นไหม สมาธิคือสากล คือสากลคือจิตเดิมแท้ คือหัวใจของคน กายกับใจๆ ไฉ สิ่งที่เป็นวัตถุธาตุและสิ่งที่เป็นนามธรรม

สิ่งที่เป็นนามธรรมคือธาตุรู้ ธาตุจิตวิญญาณที่วิทยาศาสตร์พยายามพิสูจน์แล้วได้แย้งกันมาตลอดระหว่างศาสนากับวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์มันต้องเป็นวัตถุที่คำนวณได้ ที่คาดหมายได้ แต่หัวใจของเรามันปลิ้นมันปล้อน กิเลสนี้ร้ายกาจนัก กิเลสนี้มันจินตนาการได้ ร้อยแปดพันเก้า ของไม่มีมันก็คิดให้มี ทุกข์ไม่มีมันก็เอามายึดไว้ถือไว้ ไม่มีสิ่งใดเลยมันก็สร้างขึ้นมาจนมันมีขึ้นมาได้...วิทยาศาสตร์จริง วิทยาศาสตร์สู้ไม่ได้

แล้วถ้ามันสงบเข้ามาๆ สงบที่ไหนล่ะ มันสงบในหัวใจของมันใช่ไหม ถ้ามีความรู้สึกลึกซึ้ง คิด ถ้าใจมันสงบเข้ามา ที่ว่ามันละเอียดขึ้น ที่ว่า เราปรารถนาว่าทำบุญแล้วต้องได้บุญ ทำบุญแล้วได้มากมายมหาศาล ทำบุญแล้วต้องได้สมความปรารถนา

สมความปรารถนาเพราะเอ็งปรารถนาไม่เป็น เอ็งปรารถนาผิด เอ็งปรารถนาสิ่งที่เป็นวัตถุธาตุ เอ็งปรารถนาสิ่งที่เป็นวัตถุภายนอก เอ็งปรารถนาสิ่งที่มีมันเป็นอนิจจัง เอ็งปรารถนาสิ่งที่มีมันเป็นไปไม่ได้ แต่สิ่งที่เป็นไปได้ล่ะ

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราเกิดเอง เราทุกข์เอง เราลำบากเอง เรามีปฏาตายาย
เรามีพ่อแม่มีแม่มีลูกมีหลาน นี่เราเห็นมาด้วยกัน พันธุกรรมของจิต พันธุกรรมของจิตที่เกี่ยวข้อง
เนื่องกันมา ถ้ามันจะสุขมันจะทุกข์ มันจะสุขทุกข์ที่นี้ไง ศาสนาสอนมาที่นี้ไง

นี่ไง มันจะหล่อมันจะสวຍขนาดไหนเรื่องของมัน หัวใจมันสูงหรือต่ำ หัวใจของมันดีงาม
หรือไม่ดีงาม ถ้าหัวใจมันดีงามนะ นี่ไง สังคมจะร่มเย็นเป็นสุข สังคมร่มเย็นเป็นสุขนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์เดียวอยู่โคนต้นโพธิ์นั้น สอนสามแดน
โลกธาตุตั้งแต่พรหมลงมาเลย นี่ถ้าหัวใจที่มันประเสริฐ หัวใจดวงเดียวเท่านั้นมีความหาศาล มี
ค่าเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทรของศากยบุตรพุทธชินนรสี นีมันมีคุณค่าอย่างนั้น

เราเกิดมา เราเกิดมา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราเกิดมามีรัตนตรัย พระรัตนตรัย
เป็นพินัยกรรมๆ ใจ เป็นพินัยกรรมให้ชาวพุทธไว้ทุกข์ คนใจ แล้วชาวพุทธก็แบกทุกข์ไว้ใจ แล้ว
พินัยกรรมนี้ก็ไม่รู้ ไม่ค้น ไม่แสวงหาใจ

ถ้าพินัยกรรม อริยสัจ สัจจะความจริงของตนใจ ได้มรดกตกทอดมาจากองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าใจ “ธรรมและวินัยจะเป็นศาสดาของเธอ จะเป็นศาสดาของเธอ”

ศึกษากันก็เป็นมดแดงเผ้าพวงมะม่วง ของกู ของกูด้วยนะ พอศึกษามาแล้วนะ เวลา ๙
ประโยคผิดหมด นู่นก็ผิด นี่ก็ผิด ของกูใจ ห้ามแปลออกนอกเรื่อง ห้ามมีความรู้มากกว่านี้

นี่ไอ้มดแดง เผ้ามะม่วงแล้ว ไม่ได้กินมะม่วงแล้ว ยังของกูๆ ห้ามคนอื่นแยกแยะคิดนอก
กรอบ คิดให้มันเป็นความจริง คิดสังฆกรรมนะ ของกูๆ ศึกษามาของกูๆ ไม่มีเลย

แต่ของเรา เราศึกษาขึ้นมา เราค้นคว้าของเรา เราปฏิบัติขึ้นมา มะม่วงก็ได้กินมะม่วง
มะม่วง สอยมาเลย

นี่ว่าของกูๆ ห้ามสอยห้ามแตะ นี่เป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พุทธพจน์ๆ
ห้ามขยายความ ห้ามทั้งสิ้น

เราก็ไม่ได้ขยายความ แต่เราทำความเข้าใจในใจของเรา ถ้าเราทำความเข้าใจของเรา รสของธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง รสของธรรมๆ พอรสของธรรมมันเท่าทันกิเลสของตนไง เวลากิเลส มันก็คาดก็หมายไปหมดนะ โอ้ย! รู้แจ้งเห็นจริงไปหมด

รู้แจ้งเห็นจริงตามแนวที่พระพุทธเจ้าสอน รู้แจ้งเห็นจริง ธรรมะเป็นธรรมชาติๆ ธรรมชาติ ใดๆ ก็รู้จักทั้งนั้นนะ แต่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันไม่รู้จักรของมัน เวลาธรรมชาติการเวียน วายตายเกิดในวัฏฏะมันมีสิ่งใดขัดตัน มันมีอะไรเป็นต้นเหตุ สิ่งใดเป็นต้นเหตุแล้วอะไรไปเกิด แล้วเกิดมาแล้วเป็นใคร

หลวงตาท่านสอนว่า ตายแล้วสูญๆ ตายแล้วสูญ นั่งอยู่นี่คือใคร ใจคอคอดๆ นี่

ตายแล้วสูญ ถ้ามันสูญคือมันไม่มี มันไม่มีแล้วใครมาเกิด แล้วเกิดมาอย่างไร เกิด มาแล้วแบกทุกข์แบกยากอยู่ไหน พอเกิดมาแล้วเรามีบุญวาสนาแค่ไหน

ถ้ามีบุญวาสนามากขึ้นมา เราไปวัดไปวา วัดหัวใจของเราไง ถ้าวัดหัวใจของเรา พิจารณานี้ ทำหัวใจของเราให้มันดีขึ้นมา ถ้ามันดีขึ้นมา ดีงามขึ้นมามันวางหมดนะ รูปอันวิจิตร กลิ่นอันวิจิตร ชาติอันวิจิตร สิ่งวิจิตรมหาศาลในโลกนี้ไม่ใช่กิเลส ของดีงามสูงส่ง ขนาดไหนในโลกนี้ไม่ใช่กิเลส ตัณหาความทะยานอยากของคนต่างหาก

ใจหัวใจที่คันๆ ใจที่อยากได้อากดีอยากเด่นนั่นแหละคือกิเลส แล้วตัวมันเองมันก็ไม่มี ความดีพอที่มันจะยึดถือมันได้ มันถึงได้มองไปข้างนอก ยศถาบรรดาศักดิ์ มันดูแต่แก้วแหวน เงินทองว่าเป็นของมันๆ ใจ ตัวมันเองมันไม่เห็น ตัวมันเองมันไม่รู้จักร

รูป รส กลิ่น เสียงอันวิจิตรไม่ใช่กิเลส ตัณหาความทะยานอยากในใจของคนต่างหากคือ กิเลส

ถ้ามันเป็นกิเลสขึ้นมา แล้วเอ็งเห็นไหม เห็นแต่กิเลสคนอื่นนะ ความชั่วคนอื่นเห็นทุกคน แต่ความชั่วของเราไม่มีใครเห็น แล้วไม่สนใจจะเห็น แล้วไม่สนใจจะค้นคว้า ไม่สนใจที่จะ แสวงหา แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรรณารือสัตว์ชนสัตว์

เวลาพระองค์จุลิมาล เห็นไหม “สมณะหยุดก่อน สมณะหยุดก่อน”

นั่นนะจะไปเอาองคุลิมาล องคุลิมาลยังไล่ตามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะฆ่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “สมณะหยุดก่อน สมณะหยุดก่อน”

นี่คือการเคลื่อนไหวของร่างกาย การเคลื่อนไหวของโลก เราหยุดแล้ว เธอต่างหากไม่หยุด

วิ่งอยู่นี่ หยุดแล้ว เอ็งวิ่งไล่ตามไม่ทัน เอ็งไม่หยุด เฮ้ย! หยุดอะไร วิ่งไม่ทันอยู่นี่

เราหยุดทำความชั่ว เราหยุดเห็นแก่ตัว เราหยุดการหลงใหลในความคิดของตน

องคุลิมาลวางดาบเลยละ นี่เวลาคนมีสติไง

นี่ไง ความชั่วคนอื่นเห็นหมด ความหยาบความผิดพลาดของคนอื่นเห็นทุกคนนะ แต่ในใจมันไม่รู้จัก ในใจมันไม่เห็น ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาว่าของกูๆ ของกูเพราะอะไร

เพราะกูได้ไปประกาศมา ถ้ากูพูดผิด เดียวไปประกาศกูไม่มีค่า

ของกูๆ ของกูไม่ได้อะไรเลย ไม่รู้ไม่เห็นอะไรเลย รู้ รู้ในใจอันนั้น ความจริงในใจอันนั้น แล้วสัจจะในใจอันนั้น สัจจะความจริงอันนี้ไง

ฟังธรรมๆ ถ้าคนที่มีอำนาจวาสนา จะบอกว่า “ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ ทำบุญแล้วไม่ได้บุญ”

บุญอะไร บุญต้องรู้จักตัวเองดี ทำบุญร้อยหนพันหนไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนหนึ่ง มีศีลบริสุทธิ์ร้อยหนพันหนไม่เท่ากับทำสมาธิได้หนหนึ่ง ทำสมาธิได้ร้อยหนพันหนไม่เท่ากับเกิดภาวนามยปัญญาขึ้นมาหนหนึ่ง

ทำบุญร้อยหนพันหนนะ กับที่ความสงบระงับของเรา ศีลที่เราบริสุทธิ์มีคุณค่ามากกว่า แล้วศีลที่บริสุทธิ์ ที่เราเป็นคนดีมาก เราเป็นคนยอดเยี่ยม เป็นคนต่างๆ ร้อยหนพันหนก็ไม่เท่ากับทำสมาธิได้หนหนึ่ง เพราะมันรู้จักสุขจริง มันรู้จักใจของมัน

แล้วถ้าใจของมัน ใจของมันถ้าปัญญามันเกิดที่นั่น เพราะจิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วปัญญาเกิดบนจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันสำรอกมันคายจิตดวงนั้นนะ

นี่มีสมาธิร่อยหรอพันหน มีสมาธิร่อยหรอพันหนมันก็ภาวนาไม่เป็นนะ มีสมาธิร่อยหรอพันหนก็ใช้ปัญญาไม่ได้ มีสมาธิร่อยหรอพันหน มันเหมือนฉีดยา มันไม่ได้ฉีดยาเข้าร่างกาย มันไม่ได้ฉีดยาที่กล้ามเนื้อ มันฉีดยาไปที่ไหนล่ะ แล้วมันจะให้ผลกับจิตดวงนั้นได้อย่างไรละ

แต่ถ้ามีสมาธิร่อยหรอพันหน ถ้าเกิดภาวนามยปัญญาขึ้นมาหนึ่ง ผู้นั้นเป็นผู้ฉลาดฉลาดในอะไร ฉลาดในการเอาตนพ้นจากทุกข์ ฉลาดในการเอาตนพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ฉลาดมากๆ ฉลาดสุดๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนามารือสัตว์ขันธ์ รือสัตว์ขันธ์รือตรงนี้ รือสัตว์ขันธ์คือรือสัตว์พ้นออกจากวัฏฏะเป็นวิวัฏฏะ พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เห็นไหม

นี่พระพุทธศาสนาไง พระพุทธศาสนาที่มีคุณค่า มีคุณค่าอย่างนี้ แล้วเราเป็นชาวพุทธไง เราเป็นชาวพุทธ เรานับถือพระพุทธศาสนา แล้วพระพุทธศาสนานี้มีคุณค่ามาก แต่พวกเรามองกันไม่เห็นไง ไปมองเห็นแต่พระหัวโล้นๆ องค์นั้นก็ไม่ได้ องค์นี้ก็ไม่ได้ ยิ่งไอ้หงบนี่ยิ่งดำเขาทั้งบ้านทั้งเมือง ไม่มีใครดีสักคน นี่ไง คนอื่น

แต่เอ็งยังเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนะ เอ็งยังโดนกิเลสลากไปนะ เอ็งตั้งแต่เกิดมาไม่มีการกระทำ ไม่มีการประพฤติปฏิบัติ ไม่มีการค้นคว้าในใจของตน เอ็งจะเสียชาติเกิด เอวัง